

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۲/۰۴

واحد فقیري

نیویارک تایمز: د افغان جنگ ختم کړی

د امریکا ټاپ اخبار نیویارک تایمز په خپله اوږده سرمقاله کې د فبروري پر ۳ مه لیکي د ۲۰۰۱ د سپتمبر پر ۱۴ مه د متحده ایالاتو په تاریخ کې کانگرس تر ټولو غټ سپین چیک ولیکی. کانگرس جمهور رئیس بوش ته اجازه ورکړه چې د طالبانو پر خلاف نظامي عملیات وکړي، ځکه هغوی اسامه بن لادن نه تسلیموی. د امریکا په سنا او ولسي جرگې کې یوازې یوې استازي د دې جنگ مخالفت وکړ. د کلفورینا دیموکراتي وکیلې، مېرمن باربارا لی، خبرداری ورکړ، او وې ویل، «مور باید د یو بې پایانه جنگ په غېر ور نه سو. داسې یو جنگ چې نه د خروج ستراتیژي ولري، او نه هم مشخص هدف او موخه ولري. مور باید پخواني اشتباهات بیا تکرار نه کړو.»

خو فقط څو راوروسته، جمهور رئیس بوش د کانگرس گډې ناستې وویل، «د تروریسم پر خلاف زموږ جنگ د القاعدې سره شروع کېږي، خو دا جنگ دلته نه ختمېږي. دا جنگ به تر هغه وخت پوري دوام ولري څو ټولي نړیوالې تروریستي ډلې پیدا او ماتې کړو.» اوس ۱۷ کاله راوروسته، د امریکا اردو په شپږو قارو کې په ۸۰ (اتیوا) ملکونو کې د تروریسم پر ضد په جنگونو کې لټاره ده. د عراق او افغانستان د جنگ مصارف او د عسکرو معالجه به د ۲۰۱۹ تر آخره پوري شپږ ټریلیون ډالرو ته ورسېږي. څرنگه چې دا گرده پیسې په قرض اخیستل سوي دي، د دې جنگ نهايي قیمت به تر شپږ ټریلیونه لا زیات وي.

د ۲۰۰۱ راهیسي پدې جنگونو کې تقریباً درې میلیونو امریکایي عسکرو برخه اخیستې ده. قریب ۷۰۰۰ عسکر او تقریباً ۸۰۰۰ قرار دادیان په کښې وژل سوي دي. څه د پاسه ۵۳۷۰۰ کسان په کښې ټپیان سوي دي. بوش مور ته په ۲۰۰۴ کې وویل، «مور دا جنگونه ځکه په افغانستان او عراق کې کوو، څو مور په خپلو بنارونو کې د ترورستي حملو سره مخامخ نه سو.»

خو واقعیت دا دی چې کرکه سرحد نه لري. دا درسته خبره ده چې د سپتمبر د یوولسمې له حملو راوروسته، هیڅ خارجي ترورستي ډله پدې بریالۍ نه سوه چې د متحده ایالاتو په دننه کې حمله وکړي، خو له وخت راهیسي څه د پاسه ۲۰۰ حملې د داخلي امریکایي ترورستانو لخوا تر سره سوي دي. پدې حملو کې نیم د رادیکال امریکایي مسلمانانو لخوا سوي دي، او سم نیم د سپین پوستو افراطیانو لخوا سوي دي.

کله چې ټرمپ د سپینې ماڼۍ د نیولو لپاره مبارزه کوله، هغه وعده وکړه چې په خارج کې به د امریکا د نظامي ماجراجويي مخه نیسي، او یوازې به پر ستراتیژیکي لومړیتوبونو باندې تمرکز کوي. پدې برخه کې د ښاغلي ټرمپ نظر درست او صایب دی. او باید همدا بې انجامه جنگونه ختم سي. همداوس، تقریباً ۱۴۰۰۰ امریکایي عسکر په افغانستان کې دي. د امریکا د استخراجو تازه رپوټ وايي، «دا جنگ یو کامل بن بست ته رسېدلی دی.»

البته، د نیویارک تایمز اداره اعتراف کوي چې مور له اوله سره د افغان د جنگ پلویان وو. مور د ناتو پر هغو هیوادونو باندې انتقاد کاوه چې افغانستان ته په کافي ئې اندازه عسکر نه لېږل. مور د عراق له جنگ سره پدې خاطر مخالفت وښود چې له افغانستانه ئې منابع بلي خوا ته متوجه کولې. مور اقرار کوو چې مور د افغان حکومت په اړه ساده او خوشبیننه وو، که څه هم مور پوهېدلو چې د افغان حکومت نهایت بېکاره او جام ولاړ دی. مور د ملکي کسانو د وژلو په باب خپل ژور خپکان او اندېښنه څرگنده کړې ده، دغه راز مور د پنتگان له هغه کوبښن سره هم مخالفت ښودلی دی چې پر گوته ئې کشمیر راته جوړوی.

کله چې ښاغلي اوباما د افغان د جنگ د ختمولو وعده وکړه، مور ئې حمایت وکړ. خو کله چې اوباما وعده خلافي وکړه، مور خپل خپکان اظهار کړ. مور په ۲۰۱۵ کې ښاغلي اوباما ته ولیکل، «په افغانستان کې د څو نورو کلونو لپاره امریکایي عسکر ساتل، هیڅ گټه نه لري.»

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

کله چې جمهور رئیس ټرمپ په سپینه مانی ننوت، د هغه نظامي مشران پرې غالب سول، او په ۲۰۱۷ کې ئې اضافه عسکر افغانستان ته واستول. د ټرمپ په دوران کې په افغانستان کې د بمونو باران شروع سو. خو د ټرمپ ستراتیژي له ناکامۍ سره مخامخ ده. په زرهاوو ملکي افغانان ووژل سول. په میلیونهاوو افغانانو یا وطن خوشي کر، او یا دننه په هیواد کې نورو ځایونو ته وکوچېدل. د مخدره مواد کینت تر بل هر وخت زیات دئ. افغانستان اوس هم د جهان له فقیرو هیوادونو څخه دئ. د ۲۰۱۴ راهیسي، څه د پاسه ۴۵۰۰۰ افغان عسکر او پولیس وژل سوي دي.

اوس د ټرمپ حکومت د طالبانو سره خبري شروع کړي دي. دا یو ښه گام دئ، او د واقعیت منل دي. مور باید دا ومانو چې د افغان جنگ په ښه حالت کې یو بن بست دئ، او په بد حالت کې یوه ناکامی ده. زموږ اساسی هدف د اسامه بن لادن وژل وو، هغه مو تر لاسه کړ. زموږ بل هدف په افغانستان کې یو داسي حکومت جوړول ول چې پر خپلو پښو باندې ودرېږي، دا هدف ښایي تر لاسه نه سي، ځکه دا کار دونه منابع غواړي چې مور ئې د تادیبه کولو خیال نه لرو. البته له یوه جنگ څخه راوتل ستراتیژي نه ده. خو خپل عسکر په منظمه توگه راپیستل ممکن دي، او ښایي د ډېرو خلگو ژوند وژغوري. په ۲۰۱۹ کې په افغانستان کې تر اوسه پوري دوه امریکا عسکر وژل سوي دي، په ۲۰۲۰ کې باید هیڅ امریکایي هلته په جنگ کې اخته نه وي.

اوس چې د امریکا او طالبانو مذاکرات پر مخ روان دي، واقعاً دا مذاکرات طالبانو ته د امریکا تسلیمي ده. د افغان حکومت د دې خبرو جز نه دئ، ځکه طالبان ئې مشروع نه گني، او د امریکا گوداگی ئې بولي. حقیقت دا دئ کله چې زموږ قواوي له افغانستانه ووزي، بیا مور پر طالبانو باندې د خپلو تعهداتو د عملي کولو توان نه لرو. مگر طالبانو ته باید دا وویل سي چې که چیري بیا افغانستان د تروریسم په ځاله باندې بدل سي، امریکا به همدا تهدید سمدستي محوه کړي. طالبانو یو ځل د اسامه بن لادن پر سر خپل قدرت له لاسه ورکړه، او بیا باید هغه اشتباه تکرار نه کړي.

اکثریت امریکایان د افغان د جنگ ختمول غواړي. که چیري ټرمپ د افغان جنگ د دې کال تر اخره پوري ختم نه کړي، کانگرس باید د دې جنگ قانوني صلاحیت نور فسخ کړي. البته، دا هم باید ومانو چې د امریکایي قواوو تر راوتلو راوروسته به د افغانانو ژوند بهتره نه سي. ځیني مبصرین د داخلي جنگ او هرج و مرج اټکل کوي. خو دا هم ممکنه ده چې د امریکایي عسکرو راوتل افغانان دېته وهڅوي چې په گډه د خپل وطن د ثبات لپاره کار وکړي.

امریکا باید خپله اشتباه ومني. مور باید دا ومانو چې خارجي جنگونه د جهاني تروریسم پر خلاف واکسین نه دي. ځکه د ۲۰۰۱ راهیسي په بهرنیو ملکونو کې زموږ نظامي مداخلو د ترورستي ډلو شمېر لا زیات کړی دئ. د تروریسم پر خلاف دا شل کلنه جگړه مور ته دا راوبښوده چې تروریسم د دښمن یوه ډله نه ده چې مات سي، بلکې یو تاکتیک دئ، او هیڅ سرحد نه لري. په بل عبارت، په ځینو وختونو کې د تروریسم مخنیوی کېدلای سي، خو یو دم ختمېدلای نه سي.

که چیري مور غواړو چې د نړیوال تروریسم پر ضد خپلي هلي ځلي دوامداره وساتو، مور باید پر استخباراتو، دیپلوماسی، انکشاف، او مخنیوي باندې تمرکز وکړو، نه پر بی انجامه او بی پایانه جنگونو باندې.

زموږ عسکرو په افغانستان کې په شهامت وجنگېدل، او اوس د دې وخت رارسېدلی دئ چې خپلو کورونو ته راستانه سي.

پایان